

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2744

гр. Бургас, 19.05.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXVIII СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА

като разгледа докладваното от НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА Гражданско дело № 20222120101280 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от АНДР. Ж. ПЛ. срещу Министерство на вътрешните работи. Иска се осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер на 4320 лева, представляващи месечна равностойност на храна от по 120 лева месечно за периода 25.02.2019 г. – 01.03.2022 г., както и сумата от 500 лева обезщетение за забава, дължима от датата на изплащане на всяко месечно възнаграждение до подаване на исковата молба – искове по чл. чл. 181, ал. 1 ЗМВР и чл. 86, ал. 1 ЗЗД. В процесния период е заемал длъжността началник сектор „Човешки ресурси“ към РД „Гранична полиция“.

В уточнителна молба ищецът е обосновал пасивната легитимация на ответника с твърдения, че заповедта за назначаване на ищеца е издадена от министъра на вътрешните работи и той се явява орган по назначаването, поради което и е надлежен ответник по иска. Посочено е, че ищецът изпълнява ръководна длъжност по смисъла на класификатора на длъжностите в МВР, поради което и на основание чл. 158, т. 1 ЗМВР е назначен със заповед на министъра на вътрешните работи.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, в който е изложил становище за недопустимост на предявените срещу него искове. Счита, че надлежен ответник е Главна дирекция „Гранична полиция“, тъй като същата е правно и финансово самостоятелна. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение при прекратяване на делото.

Съдът, като прецени изложеното в исковата молба и направеното конкретизиране на ответника, срещу когото е насочен искът, намира, че същият е недопустим, тъй като е предявен срещу ненадлежна страна.

Според чл. 61, ал. 2 КТ за длъжности, определени в закон или в акт на Министерския съвет, трудовият договор се сключва от по-горестоящия спрямо работодателя орган, като в тези случаи трудовото правоотношение се създава с предприятието, в което е съответната длъжност. В Тълкувателно решение № 1/2010

от 30.03.2012 г. по тълкувателно дело № 1 по описа за 2010 г. на ОСГК на ВКС е дадено разяснение по въпроса за приложението на чл. 61, ал. 2 КТ, като е посочено, че и в този случай трудовото правоотношение се създава с предприятието, в което е съответната длъжност, а не с висшестоящия му орган, като по този начин е уредено настъпване на правните последици от изрично предвиденото юридическо действие направо в правната сфера на работодателя, а не в тази на висшестоящия му орган. Според приетото в посочената хипотеза, надлежен ответник е работодателят, а не горестоящият спрямо него орган. Даденият отговор е относим при определяне на страните по трудов спор за всички случаи. В случая орган по назначението на ищеца като държавен служител на ръководна длъжност е министърът на вътрешните работи, а предприятието, в което е заеманата от него длъжност „началник сектор Човешки ресурси“ - Главна дирекция „Гранична полиция“. Следователно работодател по служебното му правоотношение е ГД „ГП“ – разпоредител с бюджетни кредити, и задължено към служителя лице за трудовите му възнаграждения и други плащания, включително такива за левовата равностойност на храна и лихвата за забава върху нея.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че надлежен ответник по делото е Главна дирекция „Гранична полиция“, а не Министерството на вътрешните работи. Поради това съдът намира, че исковата претенция е недопустима като насочена срещу ненадлежна страна, като с посоченото по-горе Тълкувателно решение е прието, че процесуалната легитимация на страните е абсолютна процесуална предпоставка за правото на иск. Ето защо и производството следва да бъде прекратено.

В отговора на исковата молба е направено искане за присъждане на разноси на основание чл. 78, ал. 4 ГПК, което следва да бъде уважено предвид прекратяване на производството. На основание чл. 78, ал. 8 във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25а, ал. 3 от Наредбата за правната помощ съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА исковата молба на АНДР. Ж. ПЛ. срещу Министерство на вътрешните работи за осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер на 4320 лева, представляващи месечна равностойност на храна от по 120 лева месечно за периода 25.02.2019 г. – 01.03.2022 г., както и сумата от 500 лева обезщетение за забава, дължима от датата на изплащане на всяко месечно възнаграждение до подаване на исковата молба.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. д. № 1280/2022 г. по описа на Бургаския районен съд.

ОСЪЖДА АНДР. Ж. ПЛ., ЕГН ***** да заплати на Министерство на вътрешните работи, БУЛСТАТ 000695235, представлявано от Бойко Рашков, съдебно-деловодни разноси в размер на 50 лева (петдесет лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Препис от определението **да се връчи** на страните.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Бургаския окръжен съд в едноседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____